

GRUP DE TREBALL EN DEFENSA DE LA SANITAT PÚBLICA DE TARRAGONA

EL PAGAMENT DEL DEUTE ÉS LA FI DE LA SANITAT I DELS SERVEIS PÚBLICS

A finals de la dècada del 80 s'inicia la privatització de la sanitat i dels serveis públics mantenint-los en un estat precari amb la finalitat de garantir el negoci privat. Actualment, amb l'inici de la "crisi", el negoci privat es nodreix encara més dels diners públics.

Des de fa més de tres dècades, el que podia ser rendible per a les empreses, s'ha anat "externalitzant": des de els serveis de neteja fins al de radiodiagnòstic. També s'han incrementat progressivament els concerts amb clíniques privades per a disminuir unes llistes d'espera que són el resultat de la insuficiència i la infrautilització crònica dels serveis públics.

La sanitat privada parasita la pública i, com succeeix amb els paràsits, quant més es desenvolupa una, més es debilita l'altra.

A finals de la dècada dels 90, PP, PSOE, PNV, CIU i CC, votaren al Congrés la Llei 15/97 de noves formes de gestió, i amb ella es va obrir la porta a l'entrada massiva del capital privat a la gestió d'hospitals i tot tipus de centres sanitaris. L'aplaudiment públic de CCOO a la Llei és una bona mostra de l'actitud complaent dels sindicats majoritaris davant la privatització.

Governos autonòmics sota tot tipus de partits (PP, PSOE, IU, CIU i ERC) han donat la gestió d'hospitals al negoci empresarial.

Catalunya, amb més del 60% de la xarxa hospitalària en mans privades i amb desenes de Centres d'Atenció Primària gestionats per empreses amb ànim de lucre, és el territori on la política de "portes giratòries" millor s'ha aplicat, donada la permanent anada i tornada d'ex dirigents de la patronal del sector (per exemple, veiem la Unió Catalana d'Hospitals i l'actual Conseller de Sanitat Boí Ruiz, a la cúpula del Departament de Salut). Conseqüentment, és on la corrupció ha sorgit de forma més escandalosa, forçant un acord parlamentari PSC-PSOE-CIU per tancar la comissió d'investigació sobre les irregularitats del sector. No hem d'oblidar que la llei que permet el desmantellament i l'enderrocament de l'ICS es va aprovar durant el govern del Tripartit (PSC-ICV-ERC).

L'exclusió d'assistència sanitària a immigrants "sense papers" i als treballadors i treballadores en precari que estiguin més de 90 dies a l'estranger; el re-pagament de medicaments per pensionistes, etc. s'afegeixen a un deteriorament gravíssim i planificat des de les elits polítiques i econòmiques d'una sanitat pública cada vegada amb menys recursos i que, a més, rep a tots i totes les pacients que no són negoci per la privada.

El resultat d'aquestes polítiques sanitàries criminals és la mort prematura de milers de persones pobres. Pot dir-se, sense exagerar, que aquestes polítiques, unides als desnonaments, a l'expulsió de la universitat dels fills i filles de la classe obrera, a les restriccions progressives en prestacions i subsidis amb l'augment de l'atur, les pensions de misèria, etc. tenen com a finalitat el que persegueix el capitalisme en crisi: desfer-se de qui no necessita per a la producció, de qui molesta per a fer negoci i pot col·laborar en una rebel·lió social.

La coartada d'aquest crim del capitalisme contra el poble és que la despesa pública és insostenible a causa de la crisi. Cada vegada més gent és conscient que l'evasió de capitals a paradisos fiscals i el frau a hisenda, juntament amb les successives contrareformes fiscals del PSOE i PP per a que els rics paguin cada vegada menys, són les responsables de la baixada espectacular dels ingressos tributaris. Les persones que paguem, quasi exclusivament, som aquelles a qui ens ho treuen del sou.

A aquestes alçades de la pel·lícula, molta gent sap que el Deute públic, que arriba al Bilió d'euros i que al 2007 era molt menys que la meitat, s'ha generat pels governs del PSOE i PP mitjançant la transferència massiva de diners públics a empreses privades, sobretot a la banca, convertint el seu deute privat en deute públic.

El pagament del Deute Públic, quasi la meitat de la despesa pública total de cada any, és el brutal xantatge mitjançant el qual s'imposen contrareformes laborals, salaris i pensions de misèria, es privatitza tot el que és rentable i es desmantellen serveis públics.

No pagar el deute (que és il·legítim) i trencar amb tot l'engranatge de l'Euro i de la UE és condició indispensable per a que el poble exercim el nostre poder i posem el que és nostre al servei de la majoria social

Davant d'aquesta situació només serveixen mesures radicals:

CONTRA LA PRIVATITZACIÓ: derogació de la Llei 15/97 i rescat del que JA s'ha privatitzat.

CONTRA L'EXCLUSIÓ SANITÀRIA I EL RE-PAGAMENT: derogació del RD 16/2012

PARTICIPACIÓ REAL DE LA POBLACIÓ I TREBALLADORS/ES en la gestió dels Centres Sanitaris

NO AL PAGAMENT DEL DEUTE. És possible una sanitat per tots a la Unió Europea

PERQUÈ

**LA PRIVATITZACIÓ MATA
FORA LES EMPRESES DE LA SANITAT**